

Ἐξεκούρδισα πάλαι τὴ λίρα,
τὴν ἐκρέμασα σ' ἓνα καρφί,
εἴπια κι' ἄλλο ποτῆρι ἀπὸ μπίρα . . .
τώρα παίρνω κονδίλι χαρτί,
γὰ νὰ στρώσω, ἀναγνώσται καλοί μου,
τὴ τρελλὴ καὶ παράξενη ψῆδή μου.

Ἐγερτήριον ἄσμα ἐνὸς πολυσπόρου πρὸς τοὺς συναδέλφους του.

Δείχτε τὰ δόντια, δείχτε τα,
Πολύσποροί μου φίλοι,
Ἀφρίστε καὶ χουμήσετε
Ἐάν λυσσιασμένοι σκύλοι
Ἀπάνου εἰς κάθε ὀρθόδοξο . . .
Ἰσα, μωρὲς παιδιὰ!

Δαγκαμασιαῖς ξεσχίστε τους,
Ῥουφίχτε τους τὸ αἷμα . . .
Ἐμπρός! σκυλιὰ πολύσπορα,
Ἐμπρὸς μὲ τ' ἄγριο βλέμμα,
Μὲ τοῦ λαοῦ τὸ πάτημα,
Μὲ λλονταριοῦ καρδιά.

Ἀπὸ φαρμακί χύσετε
Στὸν δρόμον σας ποτάμια
Καὶ κάμετε τὸ ὀρθόδοξον
Νὰ τρέμουν ἄν καλὰ μῖα,
Ὅταν τὰ δέρνει ἀλύπητα
Ὁ ἄγριος ὁ Βορειᾶς.

Καρδιά! μπροστά! καὶ ἄσφαλτα
Θὰ ἰδοῦμε αὐτὴ τὴν ὥρα,
Ὅπου λαλιὰ Μαλτέζικη
Σὲ τούτηνε τὴ χώρα
Θὰ πῇ Ἐχάρητε, ἀδελφια μου!
Ἐχάθηκε ἡ Ἑλλάς.

Τότε, ναι τότε, φίλοι μου,
Ἀληθινὰ μπορούμε
Τὸ Σύλλογο νὰ κλείσουμε,
Γλυκὰ ν' ἀναπαυθοῦμε,
Χωρὶς νὰ μᾶς ταραξοῦνε
Ὀνείρατα πικρά.

Ἄλλ' ὥς τὰ τότε τρίζετε
Τὰ δόντια σας, ὦ φίλοι!
Ἀφρίστε καὶ χουμήσετε
Ἐάν μανιωμένοι σκύλοι
Ἀπάνου εἰς κάθε ὀρθόδοξο.....
Ὀμπρός! μωρὲς παιδιὰ.

Ἐπιστολὴ ἐνὸς Πολυσπόρου πρὸς τὸν σὺρ Καβαλουρίτην.

Μεγαλόσχημε Ἰππότη τῆς Λάτας!

Ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ σοῦ γέλουν θὰ ἰδῆς ὅτι δὲν ἀφή-
σαμε κανένα μέσον, θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, γὰ νὰ βίξου-
με αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς ἐχθροὺς μας, τοὺς φίλους τῆς
ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου. Τί δὲν εἴπαμε! τί δὲν ἐγρά-
ψαμε! τί δὲν ἐκάμαμε! Καὶ διὰ νὰ τοὺς συκοφαντή-
σουμε καλλίτερα, ἐδημοσιεύσαμε τὰ ὀνείρατα τοῦ εἶδαμε
εἰς τὸν ὕπνο μας, ὀνείρατα τοῦ μᾶς ἔκαμαν καὶ μᾶς νὰ
σκάσουμε ἀπὸ τὰ γέλια, ὅταν τὰ γράφαμε, τόσον μᾶς
ἐφάνηκαν καὶ εἰς ἐμᾶς τοὺς ἰδίους παράξενα καὶ ἀλλό-
κοτα. Ἀλλὰ la calunnia è un venticello, σὺ, ἀφέντημας,
μᾶς τὸ ἐδίδαξες, καὶ ἐλπίζουμε καὶ μῖς ὅτι δὲς τοῦ δὲς
του καὶ γράψε τα ξαναγράψε τα, τὰ ψέμματά μας καὶ
ἡ συκοφαντία μας μποροῦν μίαν μέραν νὰ φανοῦν ἀλή-
θειαι εἰς τὸν λαόν, τὸν ὅποιον αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας θέ-
λουν νὰ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὰ νόχια μας, — καὶ ἔτσι
μὲ τὴ τέχνη τοῦ Σατανᾶ ἐλπίζουμε νὰ φθάσουμε νὰ βᾶ-
λουμε τὸ σαλιθάρι εἰς αὐτὸν τὸν λαόν καὶ εἰς τοὺς φί-
λους του.

Ἐργάσου καὶ σὺ ὅπως ἐμεῖς ἐργαζόμεθα, καὶ σὲ χαι-
ρετῶ.
Ὁ σοῦ

* * *

Soneto a Papa Pio Gnoco.

Una volta ti geri in tera un Dio;
Ti geri Re, no solamente Papa:
Ma adesso, o desgrazià de vecchio mio,
Ti xe restà con tanto, ahimè! de napa.

La corona de Re, povero Pio,
No covre più la testa tua de rapa;
L' età, de sora più, t' ha rimbambio,
E ti xe un Papa bon da magnar napa.

Date tre pugni al peto, bon Mastai,
Brontola su tre volte *Culpa mea*;
E sconta, se ti pol, i to pecai.

Lassa, lassa de Papa la livrea:
Al fogo eterno i Papi xe danai;
E no val per quel fogo panacea.

Ο ὑπεύθυνος συντάκτης Γεώργιος Κουστουδιώτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 54.41.Φ40073

λησίς του, ὅσον ἐκφραστικὴ καὶ ἂν ᾦναι, ὅσον δικαία καὶ ἂν ᾦναι, δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν, καὶ ὅτι ἐξ ἐναντίας ἀξίζει μόνῃ ἢ θέλησις ὀλίγων ῥαδιούργων καὶ ὀλίγων κολάκων.

Αὐτὰ ἐὰν ἐξετάσουν οἱ ξένοι, δὲν θὰ εἰποῦν βέβαια ὅτι ἡ ἰδέαις τοῦ «Κώδωνος» ἀτιμάζουν τὴν Κέρκυραν· ἀλλὰ ἐσὺ, Κατσουλοπεταίναρε καὶ συντροφία, ἴσως ἐννοεῖτε ξένους ἀξίους διὰ τὰ κρίνουν τὰ πράγματά μας τὸν φίλον σας τὸν Δανιβέλη, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐπροστατεύετε, σεῖς ἐκολακεύετε, μ' ὅλον ὅτι ἐκαίνο, ὡς ἄξιος ῥαδιούργος, ἐπιβουλεύετο τὸν τόπον καὶ συνειργάζετο μὲ τοὺς ἐχθροὺς του.

Δι' αὐτὸ σὲ συμβουλεύω, ἀκριβέ μου Ἀθανασάκη, νὰ μὴ μοῦ δώσης καὶ ἄλλη ἀφορμὴ νὰ σὲ θυμηθῶ.

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ χαριτοδρύτου νεανίου Τουρλουρού.

Ὁ Παρνασσὸς ἀντήχησε
Ἀπὸ γλυκὰ τραγούδια,
Κ' ἡ Μοῦσσις ἄσπερνώθηκεν
Μὲ ῥόδα καὶ λουλούδια
Τὴν ὥραν ποῦ ἡ θεὰ σου
Ἐμπῆκε στὸν ὄντά σου,
Πατέρα Τουρλουρού.

Ἐχόρευαν οἱ Ἑρῶτες
Τριγύρω της γαῖτάνι·
Στὴν κεφαλὴ τῆς ἔσιαιναν
Τὸ νυφικὸ στεφάνι·
Κ' εἰς τὸ περπάτημά της
Σκορποῦσαν τὰ μαλλιά της
Μοσκοβολοῖς Μαῖου.

Χαρὰ σ' ἐσένα νιόγαμβρε!
Χαρὰ σ' ἐσὲ, πατέρα! . . .
Γιὰ σένα ἐγλυκοχάραξε
Ἡ εὐτυχισμένη μέρα,
Ὅπου γλυκὰ στ' αὐτιά σου
Τὰ χεῖλη τῆς κυρᾶς σου
Θὰ ποῦν σεμνὰ τὸ Ναί.

Στοὺς κρίνους, στὰ γαρύφαλα,
Ποῦ σήμερὰ στολίζουν
Τὸν νυμφικὸ σου θάλαμον
Καὶ μυρουδιαῖς σκορπίζουν,
Προσθέτω ἕνα λουλούδι,
Κ' εἶν' τοῦτο τὸ τραγοῦδι
Ποῦ ἐκούρδισα γιὰ σέ.

Τὸ πιστεύω τοῦ Δοτὸρ Στραφανίκη.

Πιστεύω στὴ χρυσὴ λίρα στερλίνα,
Στὴ Σπανικὴ τὴ ντοῦμπλα, στο τσεκίσι,
Στὴ Τούρκικη τὴ λίρα, στὴ βεγγίνα,

Στὴ σβάντσικα, στὸ φράγκο, στὸ σελίνι·
Πιστεύω στὴ δραχμὴ, παληὰ καὶ νέα,
Καὶ πιστεύω μ' εὐλάβεια στὴ γκινέα.

Πιστεύω στὸ σολδι καὶ στὸ φαρδίσι,
Στὸ πένι, εἰς τὸ κοπέκι, στὴ δεκάρα·
Πιστεύω στὸ λεπτὸ, στὸ νταντολίνι,
Πιστεύω στὸ μπαγιόκο, στὴ πεντάρα·
Πιστεύω στὴ κατσίδα, στὸ παρᾶ,
Καὶ σ' ὅλα τὰ σκαρτότσα ἀπὸ λιανά.

Πιστεύω στὰ σακκούλια, στὰ σιρτάρια,
Στὸ κουμπάρᾶ (ἢ ἀλλιῶτικα μουζίνα),
Εἰς τὰ μπουγγιά, σταῖς τσέπαις, στὰ ζωνάρια,
Στὸ μισθὸ ποῦ λαβαίνω κάθε μῆνα·
Πιστεύω στὰ τριάκοντα τοῦ Γιοῦδα, —
Κι' ὅλα τ' ἄλλα εἶν' γιὰ μὲ μάταια καὶ φροῦδα.

Ὡδὴ

Πρὸς τὸν Σίρ Βουρκουμέλη.

Ἐνακούρδισα πάλαι τὴ λίρα,
Ἐξερόβηξα μιὰ δυὸ φοραῖς,
Εἵπια κ' ἕνα ποτήρι ἀπὸ μπίρα,
Ἐκαταίθασα δύο τρεῖς φτυσιαῖς,
Κι' ὄχ τὸ στόμα μου ἔβγηκε μὲ μία
Ἡ πρωτάκουστη αὐτὴ μελωδία·

Προσκυνῶ τοῦ λὸρ Ἰούγγ τὸ κοπέλι,
Καὶ τὸν δίπλο-τριπλὸ-χαιρετῶ·
Προσκυνῶ τὸν σίρ κὺρ Βουρκουμέλη,
Τὸν σίρ κὺρ, τὸν σιχτίρ προσκυνῶ·
Τὸν κηρύττω φωστήρα, σωτήρα·
Μὲ τζὸν τζὸν τὸν κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Μὲ τὴν ἄγρια Φωρὴ τοῦ ὁ Δολότης
Τὸν κηρύττει σωτήρα· κι' αὐτὸς
Ὁ Πανάγριος τοῦ Πάπα Δεσπότης,
Τοῦ Σκανδέλα ὁ πιστὸς ἀδελφός,
Τὸν σίρ Μίμη κηρύττει φωστήρα,
Καὶ τζὸν τζὸν τὸν κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Ἡ κακαῖς Ἀδελφαῖς τοῦ Λοῦόλα
Τόνε κράζουν κι' αὐταῖς λυτρωτὴ·
Λυτρωτὴ τὸν κηρύττει ἡ Μαριόλα,
Ὁ Εὐπόλιτος κι' ὅσοι πιστοί·
Τόνε ἔν τῶν Σχολειῶν τοὺς σωτήρα·
Μὲ τζὸν τζὸν τὸ κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Οἱ Πολύσποροι, ἀλλόφυλοι φίλοι
Τοῦ Παντόλου μας, ὅαν μανιακοί, —
Ὡσάν ἄγριοι κι' ἀνήμεροι σκύλοι,
Τὸν φωνάζουν ἐδῶ λυτρωτὴ·
Καὶ σωτήρα μὰζ' ἐν τῇ σπειρᾷ
Μὲ τζὸν τζὸν τόνε κράζει κ' ἡ λίρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ